

ligesom Demokratiet ikke maatte bruge Finantsloven i det ovennævnte Formaal, saaledes maatte heller ikke fra den anden Side Finantsloven bruges til at fremtvinge Ting, der helst skulde ordnes ved særlig Lov. — Jeg har med en vis Interesse hørt den høitærede Minister udtale sig om de Forhold, der staa i Forbindelse med Universitetet og ogsaa andre dermed beslægtede Forhold, nemlig Forholdene ved den lærde Skole. Derom har den høitærede Minister, om jeg saa maa sige, givet et Slags Program, en Slags Oversigt over, hvorledes han vil tage den Sag i Fremtiden. — Jeg har med megen Interesse hørt dette, og navnlig er jeg ikke istand til at opfatte, at der er nogen væsentlig Forskjel mellem den ærede Ordfører og den høitærede Minister angaaende den latinske Stil og Afgangsexamen til Universitetet. (En Stemme: Der var slet ingen Forskjel.) Maaffe slet ingen, i alt Fald var der kun en Nuance i Maaden at udtrykke sig paa. Den høitærede Minister har udtalt sin Beredvillighed til at ville medvirke til at faae Afgangsexamen henlagt til Universitetet, og har ligeledes udtalt, at i det Lovforslag, der vil komme til at ligge for, vil den latinske Stil foreslaas afflasket (Afbrudelse af Ordføreren). — Jeg har i alt Fald opfattet ham saaledes. (Ordføreren: Men det er ikke rigtigt). Ja, ja, jeg har jo ogsaa Lov til at have min Opfattelse, og jeg har nu engang opfattet Ministeren saaledes. Om man saa isørigt kan være enig med den høitærede Minister i det Lovforslag, han er fremkommen med, veed jeg ikke; det faae vi at se, naar Forslaget foreligger. — Jeg vil sige, at i eet Punkt er jeg ikke enig med den ærede Ordfører, og det er, naar han mente, at det var godt at koncentrere Undervisningen om de klassiske Sprog. Jeg ønsker ikke, at dette skal staa uimodsiget, for at ikke Ministeren, naar han kommer med et Lovforslag, der maaffe er bygget paa den Tanke, skal kunne sige: Dengang denne Tanke blev fremsat, gik den upaatakt hen, og jeg maatte derfor tro, at Thinget var enigt i, hvad Ordføreren sagde. Jeg er altsaa ikke enig i, at den lærde Undervisning bygges paa de klassiske Sprog. Jeg tror tværtimod snarere, at, naar man skal have fremme de nyere Sprog, ogsaa de nyere Ting maa frem i høiere Grad. Jeg tænker derved navnlig paa Mathematiken, hvorom jeg maa erkende, at den indeholder en væsentlig Døvelse for unge Menneſter og Folk i det Hele; den lærer dem at tænke skarpt og udtrykke sig bestemt, og der hersker ofte en vis Sløthed i Karakteren, der godt kan taale, at man vænnes til at tænke skarpt og udtale sig klart, og det tror jeg, at Mathematiken er vel egnet til at øve dem i. Om den meget ærede Minister har samme Opfattelse i det Stykke, har jeg ingen Mening om, men jeg har dog ikke villet undlade at fremhæve min Opfattelse af Sagen. — Jeg har nu opfattet

den høitærede Minister saaledes, at han er beredvillig til, naturligtvis i Forbindelse med Andet, at fremkomme med Lovforslag baade om at afflække latinsk Stil, og om Indførelse af en fælles Afgangsexamen, hvorom jo den høitærede Minister ogsaa har udtalt sig tidligere. — Jeg maa jo erkende, at man kan ikke saaledes forlange, at der her skal gøres en Handel; Bøfter kan man jo ikke saaledes sætte ind i Finantsloven, og det forekommer mig derfor, at den høitærede Ministers Udtalelser, forsaavidt jeg har opfattet dem rigtigt, maa være tilstrækkelige. — Jeg skal isørigt ikke udtale mig videre, end jeg nu har gjort, om, hvad der her ligger for.

Zauber: Med Hensyn til Forslaget under Nr. 26 kan jeg slutte mig til, hvad den ærede sidste Læser har sagt, og det vil jo ogsaa sees, at Ordføreren for det parlamentariske Flextal i Salen og Ordføreren for det parlamentariske Mindretal i Salen — som ved Sjæbnens Ironi er bleven Ordføreren for hele Udvalget — ere de eneste Medlemmer af Udvalget, som ikke have tiltraadt dette Forslag, og det, som den ærede Ordfører udtalte, kun af formelle Grunde, navnlig kun fordi Forslaget var fremkommet saa sent, at man ved at indtage denne Stilling mente at kunne nedlægge Indsigelse imod dette Forslags Fremkomst paa dette Stadium. — Nu er denne Indsigelse nedlagt; Ministeren har ratificeret den, og dermed antager jeg, at Indvendingen imod at vedtage Forslaget maa betragtes som bortfalden. — Hvad Bygningsforandringen ved det kongelige Theater angaar, skal jeg slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser. — Derimod maa det være mig tilladt at ytre et Par Ord om Forslagene under Nr. 29 og 30, som have været Gjenstand for den største Del af Diskussionen her. — Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at der ikke fra dette Things Side kan være Tale om at indsette nogen Post, hvorved der gives Tilbud fra Statskassen til Universitetet, uden at vi faae Vederlag derfor. Den Maade, hvorpaa denne Sag nu har udviklet sig, gjør det, synes mig, til en Nødvendighed for dem, der ønske at opnaa Noget paa dette Omraade, at stille sig saaledes. Den høitærede Minister har jo henvendt sig til os med et Lovforslag, som han har søgt at omgive med de stærkeste Baaben ved at føre det igjennem en Kommission og igjennem det andet Thing, inden det kom hertil, et Forslag, som gaar i en aldeles modsat Retning af den Anskuelse, som dette Things Flextal hidtil har gjort gjældende paa dette Omraade. Der søes saaledes det stærkeste Tryk paa os i saa Henseende, og af det Sprog, som søres af Høivindretallets Ordfører, det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Balgfreds (Scavenius), høre vi jo, hvor tillidsfuld man fra den Side er med Hensyn til, at kunne føre sine Ansøfter igjennem paa den ene eller den anden Maade. Nu har